

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Chrysostomus vocatus in jus à Theophilo Episcopo Alexandrino, eum recusavit. Tum provocavit ad Concilium Oecumenicum. Factione quorundam Episcoporum repellitur ab Arcadio Imperatore, qui primam ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

ait modum qui per illas tempestates illi præscriptus erat, sed auctoritatem illum suam totam integram retinuisse; non ita tamen ut appellationem judicaverit tanquam devolutam ad apostolicam sedem, ut vulgò existimant.

Vide supra cap. 1.
p. 11.

I. I. Dicta Chrysofomo dies est à Theophilo Episcopo Alexandrino & triginta Episcopis Ægyptiacis, à quibus vocatus est in jus apud suburbium quoddam urbis Chalcedonensis. Chrysofomus Theophilum recusavit, ob inimicitias capitales; & judicari se ab eo non posse pronuntiavit, quòd iudex esset incompetens. Præceperat enim canon secundus synodi Oecumenicæ secundæ ne Ægyptij Episcopi judicent Thracicos, in quibus erat Constantinopolitanus. Tum provocavit ad Concilium Oecumenicum, expurgaturum asseverans si notitiam criminum & copiam diluendi habuerit. At illi, nulla habita ratione appellationis, sententiam depositionis in eum tulerunt. Dein ab Imperatore Arcadio pellitur, sed biduo post revocatur. In Ecclesiam autem regreditur majori Episcoporum numero stipatus quàm essent illi à quibus fuerat condemnatus. Urget verò celebrationem Concilij, appellationi suæ insistent, quæ suscipitur ab Imperatore, à quo literæ exeunt pro convocatione Concilij. Interim turbulenti aliquot Episcopi, quibus gratia Imperatricis Eudoxiæ præstò erat, pronuntiant restitui non posse Chrysofomum adversus primam depositionem, quòd in Ecclesiam regressus foret in expectata sententia majoris synodi, contempto videlicet canone duodecimo Antiocheno, cui pravam omnino interpretationem adhibent. Dein ab Arcadio Imperatore obtinent ut prima sententia custodiatur, & publica auctoritate mandetur executioni. De hoc agendi modo expostulat Chrysofomus apud Innocentium Papam, Venerium Episcopum Mediolanensem, & Chromatium Aquileiensem; ut scribit Palladius in vita Chrysofomi. Extat autem ejus epistola ad Innocentium: qua Pontificem rogat ut in superhabito iudicio illo, quod omni ex parte irritum est, eum conservet in communione sua & Episcoporum occidentalis, scribatque in orientem hæc iniquè facta non habere robur, sicut neque ex sua natura habent. At Pontifex Chrysofomum recipit in suam communionem. In epistola verò ad clerum & populum Ecclesiæ Constantinopolitanæ data ait indignum & intolerabile prorsus videri facinus illud, dejectum per vim Episcopum, non servato iudicij specimine, & adversus canones. Ad dicit, ad sopiendos talium procellarum mo-

Epist. Ioannis
Chryf. ad Innoc.
& epist. Innoc. ad
clerum C. P.

Syromenit.

tus necessarium sibi videri ut universalis synodus congregetur, quam dudum etiam cogendam esse censuerat. Eam ob rem Honorius Imperator Occidentis fratrem suum Arcadium orat ut orientales Episcopos congregari jubeat apud Thessalonicam, quæ Occidentis urbs erat. Negat Arcadius, Tum occidentalium & orientalium Ecclesiarum communio solvitur & dissociatur, quæ redintegrari non potest, nisi orientales in communionem suam recipiant memoriam sancti Ioannis Chrysofomi, qui interim obierat in exilio.

I. I. I. Ex hac narratione colligitur, non quidem Chrysofomum provocasse ad Summum Pontificem, aut appellationem ejus à Papa judicatam fuisse, sed appellationem ab eo interpositam ad Concilium Oecumenicum, susceptam esse ab Imperatore pro more illius seculi, ei porro appellationi consensisse Papam & Episcopos Italos, qui cura sua id dein egerunt apud Imperatores ut Concilium convocaretur. Sed non eo loci subsistit Innocentius. Censuit enim cum Episcopis Italis appellationem interpositam ante depositionem, ac postea renovatam, & manifestas iudicij hujus nullitates, iudicij effectum suspendisse, communionemque suam subtraxit orientalibus, donec illi sententiæ suæ accederent. Congruit aliquatenus ea historia cum causa Athanasij, imò validior est causa Chrysofomi, ex eo capite, quòd appellatio ejus ad futurum Concilium suscepta sit ab Imperatore & à Pontifice Romano. Rursum altera quoque nullitas proferebatur adversus secundam depositionem, quæ occidentalium animos iriritavit, qui contumeliam hinc sibi irrogari censuerunt. Theophilus eum Episcopus Alexandrinus & Ioannes Chrysofomus Legatos suos miserunt ad Episcopos Romæ & Italiæ, ut communi consensu huic perturbationi remedium adhiberi posset. Et tamen inexpectata responsione Episcoporum occidentalis, qui ab utraque parte per Legatos consulti fuerant, precipitatum in Oriente fuit Chrysofomi iudicium, post quod pulsus est in exilium. Interim synodus Episcoporum Romæ & Italiæ censuit terminandas esse controversias illas in Concilio generali, nullam verò partium abstinentiam esse à communione ante iudicium ejusdem Concilij. Isthæc quidem docet Palladius. Sed præterea extat Honorij Augusti epistola ad Arcadium fratrem, quæ idipsum docet, cujus verba magni momenti sunt. Sic autem habet: *Erat inter Episcopos causa que collato tractatòque consilio deberet absolvi. Missi ad sacerdotes urbis æterna atque Italia mira-*

que